

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Sed & Hugo rex per atatem illam Italiae, legato misit Henrico, amicitiam eius depositentes. Postquam verò Rodulphus Franciæ rex infata concessisse, Carolusq; vincitus in carcere diem suū obiūset, & Ludouicus eius filius cum matre ex Anglia vocaretur ad regnum, & ab obuijs proceribus salutaretur, inq; pati locum rex constitueretur, non durauit affectio procurum: reuixitq; in corde multorū odium stirpis sue, statim subiit regis fastidium. Secedentibus ergo à regi Francis, Ludouicus rex, Rom. regem per nuncium petit, alicubi conuētum indicere velit ad colloquium, cōpere se amicitiam ac benevolentiam eius promere. Henricus rex respondet: Non se posse regi in eare placere, nisi super eadem & wilhelmi Normanni sententiam cognoscat. Ea re cognita, Ludouicus rex & wilhelmu Normannia ducem adit, docet qui sit regni sui statu, quantum sit in ipso rerum momentum, si velit, possellum magnærei pondus subleuare, cuius apud regem perpetua perseveret memoria, modò Henricum regem influet, ut ad colloquium veniatur. & wilhelmus nō cōstanter annuit: auratū militē ex suis regi mittit Henrico: Conuentum postulat super Mosam fluuium. Henricus, cognita & wilhelmi voluntate, nihil moratur, conuentui annuit: ad quem ipse proficiscitur: medio & wilhelmo, reges colloquuntur: Ita sunt fœdera: Cuius rei cū fama percrebūisset, moti Franciæ proceres, r̄gi suo cessere. Sed ingratus fuit posteà Ludouicus rex & wilhelmo eam rem procuranti: quod pleniū in Norwagia scripsimus.

CH.